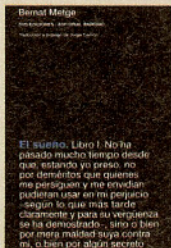

Un somni imperible

EL SUEÑO

BERNAT METGE

Traducció:
Jorge Carrión
DVD Ediciones /
Editorial Barcino
131 pàgines. 10 €

Síntesi: Bernat Metge somia que se li apareix el rei Joan I, que acaba de morir, i hi estableix un diàleg en què participen els personatges mitològics Orfeu i Tirèsies.

LO SOMNI

BERNAT METGE

Edició crítica a
càrrec de Stefano
Maria Cingolani
Editorial Barcino
302 pàgines. 23 €

La literatura catalana està d'enhorabona. DVD segueix rescatant clàssics. Si fa uns mesos va ser la traducció al castellà d'*El llibre d'amic e amat*, de Ramon Llull, en edició d'Eduardo Moga, ara li toca el torn a Bernat Metge (Barcelona, cap a 1340 - 1413) i a la seva obra cabdal, *Lo somni*, que es complementa amb la meravellosa edició crítica, a càrrec de Stefano Maria Cingolani, que presenta l'editorial Barcino. Un dels valors del clàssic està en la seva capacitat d'adaptació a altres èpoques. La literatura aspira a explicar-les: les èpoques, la vida. Metge va fer això amb la seva. Més de 600 anys després, a *El sueño* Jorge Carrión ha adequat el seu text a les necessitats expressives del segle XXI i el lector pot mi-

rar-s'hi i riure amb ell.

L'època de Metge va ser la Barcelona de finals del segle XIV. Exercia de funcionari reial i d'escriptor a sou. La producció d'*El somni* va lligada a la mort del rei Joan I, el 1396, després de la qual es busquen conspiradors i el zoom de la sospita arribava fins a l'escriptor, que va redactar l'obra entre el 1396 i el 1399.

Lo somni consta de quatre converses entre Bernat, el narrador, que està presoner, i el fantasma del seu excap, que se li apareix en un somni. Està mort, però ve amb ganes de parlar i amb dos còmplices mitològics: Orfeu i Tirèsies.

Tracten amb humor el tema de la immortalitat de l'ànima, i altres de més actuals com la frivolitat de la moda o el culte al cos. Hi ha també

un atac, que tindrà la seva resposta, a les dones, que mostren els seus pits **"per tal que hom les tenga per belles e els vaja bestiejant detràs"**. Abans, Orfeu ha confessat, melancòlic: **"Les dones mataren-me e em tolgueren lo cap"**. Reflexions que agradarien a Francesco Petrarca i Charles Bukowski. Tal com hem dit, imperible. Perquè en realitat, l'aposta de Bernat és per l'amor i la felicitat ara, i no per paradisos en el més enllà.

La lectura d'*El sueño* flueix sola. Carrión ha reconstruït l'ordre de moltes oracions per fer-les més pròximes i que puguin connectar millor amb aquest inici de mil·lenni.

EUSEBI LAHOZ

elahoz@elperiodico.com